

rent private institutioner, som sælger sine tjenester til dem, der vil betale for dem. Kommunerne benytter sig til dels af denne mulighed. I så fald dækker kommunen hele opholdsudgiften.

Det er ikke rigtigt, at staten finansierer en stofmisbrugers behandling i de tre første måneder, men staten yder tilskud til amterne via en bloktilskudsordning, hvorefter finansieringen følger modellen beskrevet ovenfor.

I perioden omkring 1987-1992 gennemførtes en udbygning af behandlingsindsatsen for stofmisbrugere i Norge. I denne periode gav staten - via amterne, som var ansvarlige herfor - særlige tilskud til behandlingsinstitutionerne de første tre år. Efter denne periode blev det særlige statslige tilskud tillagt blokken.

Jeg kan henholde mig til det af Social- og Helsedepartementet oplyste.

Spm. nr. S 2021

Til socialministeren (29/6 95) af:

Tove Fergo (V):

»Hvor mange af børn og unge-udvalgenes afgørelser i børnefjernelsessager ankes til Den Sociale Ankestyrelse, hvor mange af Den Sociale Ankestyrelses afgørelser ankes til landsretten, og i hvor mange tilfælde får forældrene medhold?«

Begrundelse

Der ønskes en oversigt for perioden 1990-1994.

Svar (6/7 95)

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen, fg.):

Fra 1. januar 1993 blev der oprettet et børn og unge-udvalg i hver kommune i forbindelse med den ændring af bistandsloven om særlig støtte til børn og unge, som trådte i kraft 1. januar 1993.

Forud for 1. januar 1993 eksisterede der i hver kommune et særligt udvalg efter den sociale styrelseslovs § 3, som traf tilsvarende tvangsmæssige beslutninger. For perioden 1990-1992 er disse udvalgs afgørelser grundlaget for statistikken.

Ved lovændringen, som trådte i kraft 1. januar 1993, skete der en vis udvidelse af børn og unge-udvalgets kompetenceområde i forhold til det tidligere udvalgs. De væsentligste udvidelser omfattede beslutning om, at samværet mellem børn og forældre skal være overvåget, eller at samværet skal være afbrudt. Endvidere beslutning om nødvendig undersøgelse og behandling af børn og unge samt fastsættelse af frister for sagens genbehandling. Denne kompetenceudvidelse er hovedårsagen til det øgede antal ankesager for 1993 og 1994.

Ankestyrelsen udarbejder statistik for de sager, der er indgået til Ankestyrelsen i det enkelte kalenderår.

Som det fremgår af nedenstående oversigt, er der både i Ankestyrelsen og i landsretterne en difference mellem antallet af indkomne og afgjorte sager. Det skyldes, at en række sager bortfalder som ankesager, væsentligst på grund af, at anken bliver tilbagekaldt.

Af oversigten fremgår det endelig, at der er et større antal delvise ændringer efter den ny lovs ikrafttræden. Det skyldes, at der i den enkelte afgørelse, truffet af børn og unge-udvalget kan indgå flere delbeslutninger (anbringelser, indskrænkninger i samværsudøvelse, frister for genbehandling m.v.), og at ankeinstansen kan træffe beslutning om ændring af enkelte dele af de indankede afgørelser.

Skematisk oversigt over de enkelte år

1990:

Antal sager indbragt for	
Ankestyrelsen	234
Antal mødebehandlede sager i	
Ankestyrelsen	170
Antal ændringer i Ankestyrelsen	9
heraf delvise ændringer	-
Antal sager indbragt for landsretten . .	92
Antal sager afgjort i landsretten	69
Antal ændringer i landsretten	12*)
heraf delvise ændringer	-

*) 8 sager blev ændret på grund af ændrede forhold efter Ankestyrelsens afgørelse.

1991:

Antal sager indbragt for	
Ankestyrelsen	260
Antal mødebehandlede sager i	
Ankestyrelsen	182